

El Sr. Bisbe presideix el primer pelegrinatge diocesà de joves a Santiago de Compostel·la

► Aquest estiu ha tingut lloc el primer pelegrinatge diocesà de joves a Santiago de Compostel·la, sota la presidència de Mons. Saiz Meneses, bisbe diocesà,

acompanyat pel seu bisbe auxiliar, Mons. Salvador Cristau. Hi participaren 220 joves provinents de parròquies de Terrassa, Sabadell, Sant Cugat del Vallès, Cerdanyola del Vallès, Cardedeu, Caldes de Montbui i Parets del Vallès. Els acompanyaren vuit sacerdots diocesans i un diaca. El darrer dia, diumenge dia 3 d'agost, van participar en la Missa del Pelegrí presidida per Mn. Julián Barrio, arquebisbe de Santiago, el qual va rebre després el pelegrinatge i dialogà amb el grup.

GLOSSA

Pregàries apreses quan érem infants

Un matí d'estiu, amb un amic que ha superat els setanta anys i que tota la vida ha viscut en un petit poble, treballant de paleta i esdevenint destre en el treball de la pedra, anem a una ermita dedicada a la Mare de Déu. Tan bon punt hi arribem, em suggereix de saludar Maria. Ho fa recitant un poema de Mn. Cinto Verdaguier a la Mare de Déu de la Mercè que havia après quan era infant i que converteix en pregària de salutació: «Oh Maria aquí em teniu, / vostre amor a Vós me mena [...]. Ja mai més me deixeu lliure / sinó per volar al port, / quan amb l'hora de la mort, / m'arribi l'hora de viure». Després de celebrar l'eucaristia, em recorda: «Abans d'anar-nos-en, hem de pujar a estimar la Mare de Déu». Fet el petó a la imatge, el meu amic acaba la nostra visita amb una pregària de comiat amb un altre poema de Mn. Cinto que diu: «Sortint de vostra ermita, / un do us demanaré: / torneu-me la visita, / l'instant que em moriré. / Estrella que al cel guia / guieu-m'hi Vós si us plau. / Adéu-siau, Maria; / Maria, adéu-siau». Uns infants que havien arribat uns moments abans amb els pares escolten amb interès i miren encuriats el senyor gran, d'ulls vius i brillants, que s'acomiada de Maria amb un poema fet pregària que havia après quan era com ara ells. Paraules

antigues sentides, pregades, amb emoció quasi d'infant. Quan sortíem de l'ermita, el grup de pares i infants pujaven les escales per anar a estimar la Mare de Déu.

Pregar en temps de vacances. «Tots ells eren constants i unànimes en la pregària, juntament amb algunes dones, amb Maria, la mare de Jesús, i amb els germans d'ell» (Ac 1,14). Estimar Maria en les devocions populars, en les seves ermites i santuaris; ensenyar als infants poemes i pregàries antics —molts són de sempre— o d'ara adreçats a ella; ajudar així a descobrir Maria com a mare, com a mitjancera, com a refugi, com a advocada... Seguir el seu exemple de fe i de caritat, atenta a les necessitats dels altres, com a Canà, confiant en el seu fill. «Feu tot el que ell us digui» (Jn 2, 5b). Des de molt antic s'ha honorat Maria sota l'advocació de Mare de Déu, dona fidel a la voluntat del Pare que pregà amb l'Església que naixia i s'anava configurant amb l'impuls de l'Esperit. Maria, la mare del Senyor, mare de la comunitat creient, l'Església. Acudim a ella, honorem-la i ensenyem a fer-ho als infants i joves. Fem realitat actual la seva lloança agraïda: «Totes les generacions em diran benaurada» (Lc 1,48).

Enric Puig Jofra, SJ

Celebració de la Mare de Déu de la Mercè

El proper dimecres dia 24 de setembre és la festa de la Mare de Déu de la Mercè, patrona de la Província Eclesiàstica formada per l'Arquebisbat de Barcelona i les diòcesis de Terrassa i de Sant Feliu de Llobregat.

REMEU MAR ENDINS

La propera beatificació del papa Pau VI

El papa Pau VI serà beatificat aviat. La data prevista és el 19 d'octubre, Jornada del DOMUND i dia en que es clausurarà l'Assemblea Extraordinària del Sínode dels Bisbes sobre la Família. La presència en aquell acte de bisbes de tot el món que participaran en el Sínode

—prop de 200— donarà un relleu especial a aquesta beatificació. El Sínode dels Bisbes fou precisament una estructura nova en l'Església que va ser creada pel papa Montini després del Concili Ecumènic Vaticà II i com a aplicació de la doctrina conciliar sobre la col·laboració dels bisbes amb el Papa.

Benet XVI va reconèixer les «virtuts heroiques» del papa Montini —un pas previ a la beatificació— el 20 de desembre de 2012. Un cop arribats a aquest punt calia el reconeixement d'un miracle per a determinar la beatificació, un procés que s'ha accelerat de manera especial en el pontificat del papa Francesc.

El fet presumptament miraculós que ha estat sotmès a examen és quelcom sorprenent per ser poc habitual: la curació, ocorreguda als Estats Units l'any 2001, d'un fetus que en el cinquè mes de la gestació es trobava en situacions crítiques per la ruptura de la bufeta fetal, la presència de líquid a l'abdomen i l'absència de líquid en el recinte amniòtic. La situació era tan crítica que el diagnòstic preveia la mort del petit en el si matern o gravíssimes malformacions futures. Fins i tot s'havia aconsellat la possibilitat d'interrompre l'embaràs practicant un avortament.

Però la futura mare va refusar aquesta possibilitat i, aconsellada per una religiosa italiana que coneixia, adreçà les seves pregàries a la intercessió del papa Pau VI. Uns anàlisis successius varen mostrar la millora de la situació i, al vuitè mes, es produí el naixement —en el que es va haver de realitzar una cesària— amb el nounat en bones condicions generals. La salut del nen, ara ja fet un adolescent, ha estat molt controlada en tot moment, com es pot suposar. El 12 de desembre de 2013, la consulta mèdica de la Congregació per a les Causes dels Sants certificà que aquesta curació resultava inexplicable per causes naturals i que, per tant, hi cabia la intervenció miraculosa. I el 18 de febrer d'aquest any, els teòlegs del dicasteri varen reconèixer el fet que la curació va estar unida a la intercessió del papa Pau VI. Aquest reconeixement fou confirmat pel ple dels cardenals i bisbes que són membres de la Congregació.

D'aquesta manera quedava obert el camí a la beatificació del Papa que fou l'artífex principal de la celebració del darrer concili ecumènic. Aquest va ser iniciat per sant Joan XXIII, que va morir quan el concili estava als seus inicis, i fou Pau VI el Papa qui va haver de conduir la major part dels treballs conciliaris i treballar no pas poc en la seva aplicació a la vida de l'Església. Per tot això, crec que la beatificació del papa Montini és una notícia molt bona per a tota l'Església.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

▶ **SALVADOR BERNAL**

Fidelitat i servei a l'Església

Dissabte vinent, dia 27, tindrà lloc a Madrid la beatificació d'Álvaro del Portillo, successor de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, fundador de l'Opus Dei. La seva vida va estar marcada per un sentit de fidelitat i servei a l'Església —va treballar en el Concili Vaticà II i, també, a la cúria vaticana. Salvador Bernal, que va conèixer bé el futur beat, ha publicat *Álvaro del Portillo, una semblança personal* (Ed. Claret).

Com era Álvaro del Portillo, de prop?

Tenia el carisma de la normalitat: home profundament humà, pendent dels altres, oblidat de si mateix. Més d'una vegada he usat un vers d'Antonio Machado: era un home bo, en el bon sentit de la paraula bo.

Com el descriuria com a pastor?

Amb les paraules de sant Pau a 2a Corintis 11,28: tenia la *sollicitudo omnium Ecclesiarum*. Realment, estar al seu costat unes setmanes significava créixer en visió universal, participant d'infinitat de notícies, alegries i desvetllaments relatius a l'Església en tantes regions del món.

Què significa que Álvaro del Portillo va ser testimoni fidel de la vida santa de Josepmaria Escrivà i per què va voler ser-ho?

Al llarg de la història, la divina Providència ha reiterat aquesta figura del successor d'un sant, almenys des de Moisès. En el cas de l'Opus Dei, es tractava de configurar la realitat profunda de la crida universal a la santedat de tots els fidels. Álvaro del Portillo va contribuir a fer-la realitat, no sols amb la seva fidelitat personal als ensenyaments de sant Josepmaria, sinó amb el seu treball en el Vaticà II: sant Joan XXIII li va encarregar la presidència d'una comissió i el va nomenar posteriorment secretari d'una altra.

FE I GRANS CIUTATS

L'opció pels pobres en una Església cordial

L'Església missionera fa una opció en favor de tots, i això es demostra en la seva opció en favor dels pobres. Francesc vol «una Església pobre i per als pobres» (paraules en la primera trobada amb els periodistes després de la seva elecció). L'opció preferencial pels pobres marca la fesomia de l'Església llatinoamericana, de la qual prové Francesc.

Els pobres estan presents en el cor de Déu i cal que estiguin presents en el cor del Poble de Déu. Francesc ens recorda sovint la dimensió social de l'evangelització. «L'Església, guiada per l'Evangelí de la misericòrdia i per l'amor a l'home, escolta el clamor per la justícia i vol respondre-hi amb totes les seves forces [...]. Això implica tant la cooperació per a resoldre les causes estructurals de la pobresa i per a promoure el desenvolupament integral dels pobres, com els gestos més simples i quotidians de solidaritat davant les misèries molt concretes que trobem» (EG, 188).

El lloc privilegiat dels pobres en el Poble de Déu (EG, 197-201) inclou aquestes dues afirmacions principals:

a) «El cor de Déu té un lloc preferencial per als pobres, tant que fins ell mateix es va fer pobre» (EG, 197).

b) «Per a l'Església, l'opció pels pobres és una categoria teològica abans que cultural, sociològica, política o filosòfica» (EG, 198).

(De la ponència del Dr. Carlos Maria Galli, de Buenos Aires, en el Congrés Internacional de Pastoral de les Grans Ciutats)

HECHOS DE VIDA

Para momentos difíciles: «Anima Christi»

Ludolfo de Sajonia, el *Cartujano*, en su *Vida de Cristo*, que leyó Ignacio de Loyola durante su convalecencia de una herida grave, escribió:

—«Si has compasión de Mí, reinarás conmigo. / Si deseas tener curador de tus llagas, Cristo médico es. / Si fiebres y trabajos pades, fuente de refrigerio es. / Si eres de maldad cercado, justicia y santidad es. / Si has de menester socorro, esfuerzo y virtud es. / Si temes la muerte, vida es. / Si aborreces las tinieblas, luz es. / Si deseas ir al cielo, carrera es. / Si buscas manjar de pan vivo, alimento es. / Y por ende, bien dijo el sabio: «Perfecta ignorancia es saber muchas cosas y no saber a Jesucristo...»

En los *Ejercicios Espirituales*, Ignacio de Loyola recomienda que se rece el *Anima Christi*:

- Alma de Cristo, santifícame.
- Cuerpo de Cristo, sálvame.
- Sangre de Cristo, embriágame.
- Agua del costado de Cristo, lávame.
- Pasión de Cristo, confórtame.
- ¡Oh buen Jesús!, óyeme.
- Dentro de tus llagas, escóndeme.
- No permitas que me aparte de Ti.
- Del maligno enemigo, defiéndeme.
- En la hora de mi muerte llámame.
- Y mándame ir a Ti.
- Para que con tus santos te alabe.
- Por los Siglos de los Siglos. Amén.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

«Humilde trabajador en la viña del Señor»

Con esta frase se definía Benedicto XVI el día de su elección. Así trabajó él siempre en la Iglesia. Su sucesor, Francisco, es un ejemplo mantenido de tal actitud. Hoy el Papa se encuentra en Albania, en respuesta a la invitación de los obispos y de las autoridades del país. Acude con un claro deseo —ha dicho— de «confirmar en la fe a la Iglesia en Albania y testimoniar mi aliento y mi amor a un país que sufrió mucho a consecuencia de las ideologías del pasado».

De los fieles cristianos albaneses recibimos todos el testimonio de la existencia de una familia fuerte, en la que los ancianos son respetados, escuchados y atendidos, de una preciosa convivencia pacífica entre las religiones, de una mantenida paz social, de un gran amor a la Iglesia.

Aleccionados por tales virtudes, acojamos unas palabras dirigidas por el Papa a los jóvenes: «Vayan, sin miedo, para servir». Humildes trabajadores de la viña, ofrezcamos «nuestra carne, con la humildad y el valor de María, para que él pueda seguir habitando en medio de los hombres; nuestras manos para acariciar a los pequeños y a los pobres; nuestros pies para salir al encuentro de los hermanos; nuestros brazos para sostener a quien es débil y para trabajar en la viña del Señor» (12/12/2013).

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 22. ■ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Pr 3,27-34 / Sl 14 / Lc 8,16-18]. Sant Maurici (o Mori), venerat a Suïssa, i altres companys, mrs.; santa Digna, vg. i mr.; sant Fèlix IV, papa (526-530).
- 23. □ Dimarts** [Pr 21,1-6.10-13 / Sl 118 / Lc 8,19-21]. Sant Pius de Pietrelcina (pare Pio), prev. caputxí; santa Tecla, vg. i mr., associada a sant Pau, venerada a Selèucia i patrona de Tarragona; sant Andreu, mr.
- 24. ■ Dimecres** (□ Barcelona, St. Feliu i Terrassa) [Pr 30,5-9 / Sl 118 / Lc 9,1-6]. Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona de Barcelona (ciutat i arxidiòcesi, 1868, i província eclesiàstica; festa de precepte a Barcelona ciutat).
- 25. ■ Dijous** [Coh 1,2-11 / Sl 89 / Lc 9,7-9]. Sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva); Mare de Déu de la Misericòrdia (Reus); santa Aurèlia, vg.
- 26. ■ Divendres** [Coh 3,1-11 / Sl 143 / Lc 9,18-22]. Sants Cosme i Damià (anomenats *els sants metges*), germans bessons mrs. de Síria, patrons dels metges i els farmacèutics.
- 27. □ Dissabte** [Coh 11,9-12,8 / Sl 89 / Lc 9,43b-45]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. Paüls (CM, 1625) i cofund. Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633); sant Caius o Gai, bisbe; sants Adolf i Joan, germans mrs.
- 28. ■ † Diumenge vinent**, XXVI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ez 18,25-28 / Sl 24 / Fl 2,1-11 (o més breu: Fl 2,1-5) / Mt 21,28-32]. St. Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; St. Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki (s. XVII); beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

DIUMENGE XXV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,6-9)

Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoqueu-lo ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i s'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són el meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra.

▶ Salm responsorial (144)

R. *El Senyor és a prop dels qui l'invoquen.*

Us beneiré, Déu meu, dia rere dia, / lloaré per sempre el vostre nom. / El Senyor és gran. No us canseu de lloarlo, / que la seva grandesa no té límits. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entrañablement tot el que ell ha creat. R.

Són camins de bondat els del Senyor, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor és a prop dels qui l'invoquen, / dels qui l'invoquen amb sinceritat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 1,20c-24.27a)

Germans, tant si surto en vida d'aquesta presó, com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos. Perquè per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany. Però quan penso que, mentre continua la meua vida, puc fer un treball profitós, no sé pas què escollir; em trobo pres per aquesta alternativa: d'una banda, el meu desig és de morir ja per estar amb Crist, cosa incomparablement millor; però d'altra banda, pensant en vosaltres, veig més necessari que continuï la meua vida corporal. Ara, a vosaltres, us demano solament això: que porteu una vida digna de l'evangeli del Crist.

▶ Evangeli segons sant Mateu (Mt 20,1-16a)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un propietari que sortí de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya: va fer tractes per un jornal, i els envià a la seva tasca. Sortí altra vegada a mig matí, en trobà d'altres a la plaça sense feina i els digué: Aneu també vosaltres a la meua vinya; us pagaré el que sigui just. I ells hi van anar. Pels volts de migdia i a mitja tarda, tornà a sortir i va fer el mateix. Una hora abans de pondre's el sol encara en trobà d'altres i els digué: Què feu aquí tot el dia desvagats? Ells li contesten: És que ningú no ens ha llogat! Els diu: Aneu també vosaltres a la meua vinya. Al capvespre, l'amo de la vinya digué a l'encarregat: Crida els treballadors i paga'ls el jornal. Comença pels que han vingut més tard, i acaba pels primers. Vingueren, per tant, els qui feia una hora que treballaven, i cobraren el jornal sencer. Quan tocava als primers, es pensaren que cobrarien més, però van cobrar el mateix jornal. En veure això, rondinaven i deien al propietari: Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar tot el pes de la jornada i la calor. Ell va respondre a un d'aquests: Company, quin mal t'he fet? No havíem fet tractes per un jornal? Doncs, pren el que et toca i vés-te'n. A aquest darrer jo li vull donar igual que a tu. Que no puc fer el que vull a casa meua? Tens enveja perquè jo sóc generós? Així els darrers passaran a primers, i els primers a darrers.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 55,6-9)

Buscad al Señor mientras se le encuentra, invocadlo mientras está cerca; que el malvado abandone su camino, y el criminal sus planes; que regrese al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —oráculo del Señor.

Como el cielo es más alto que la tierra, mis caminos son más altos que los vuestros, mis planes, que vuestros planes.

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Cerca está el Señor de los que lo invocan.*

Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. / Grande es el Señor, merece toda alabanza, / es incalculable su grandeza. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

El Señor es justo en todos sus caminos, / es bondadoso en todas sus acciones; / cerca está el Señor de los que lo invocan, / de los que lo invocan sinceramente. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fl 1,20c-24.27a)

Hermanos:

Cristo será glorificado abiertamente en mi cuerpo, sea por mi vida o por mi muerte. Para mí la vida es Cristo, y una ganancia el morir. Pero, si el vivir esta vida mortal me supone trabajo fructífero, no sé qué escoger. Me encuentro en ese dilema: por un lado, deseo partir para estar con Cristo, que es con mucho lo mejor; pero, por otro, quedarme en esta vida veo que es más necesario para vosotros. Lo importante es que vosotros llevéis una vida digna del Evangelio de Cristo.

Lo importante es que vosotros llevéis una vida digna del Evangelio de Cristo.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 20,1-16a)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta parábola: «El reino de los cielos se parece a un propietario que al amanecer salió a contratar jornaleros para su viña. Después de ajustarse con ellos en un denario por jornada, los mandó a la viña. Salió otra vez a media mañana, vio a otros que estaban en la plaza sin trabajo, y les dijo: "Id también vosotros a mi viña, y os pagaré lo debido." Ellos fueron. Salió de nuevo hacia mediodía y a media tarde e hizo lo mismo. Salió al caer la tarde y encontró a otros, parados, y les dijo: "¿Cómo es que estáis aquí el día entero sin trabajar?" Le respondieron: "Nadie nos ha contratado." Él les dijo: "Id también vosotros a mi viña." Cuando oscureció, el dueño de la viña dijo al capataz: "Llama a los jornaleros y págalos el jornal, empezando por los últimos y acabando por los primeros." Vinieron los del atardecer y recibieron un denario cada uno. Cuando llegaron los primeros, pensaban que recibirían más, pero ellos también recibieron un denario cada uno. Entonces se pusieron a protestar contra el amo: "Estos últimos han trabajado sólo una hora, y los has tratado igual que a nosotros, que hemos aguantado el peso del día y el bochorno." Él replicó a uno de ellos: "Amigo, no te hago ninguna injusticia. ¿No nos ajustamos en un denario? Toma lo tuyo y vete. Quiero darle a este último igual que a ti. ¿Es que no tengo libertad para hacer lo que quiera en mis asuntos? ¿O vas a tener tú envidia porque yo soy bueno?" Así, los últimos serán los primeros y los primeros los últimos.»

Paràbola dels treballadors enviats a la vinya, miniatura d'un Evangeliari (Biblioteca Nacional, Madrid)

▶) Aquesta imatge parla

COMENTARI

Els treballadors de la vinya

Vet aquí una paràbola del Regne amb un ensenyament que va més enllà de la conclusió: «Els darrers seran primers i els primers, darrers» (20,16; cf. 19,30). El tema de la paràbola, com mostra el fragment de la queixa dels contractats a primera hora del matí (20,10-12), no és l'ordre del pagament del sou sinó, més aviat, que els qui han estat contractats al matí reben el mateix que els contractats a darrera hora de la tarda, sense possibilitat de complir el jornal. L'accent de la paràbola, per tant, està clarament en la bondat del Senyor de la vinya (també aquí l'amo es converteix en el Senyor de la vinya, 20,8), en front de la gelosia dels qui

han hagut de «suportar el pes de la jornada i la calor» (20,15; cf. 20,12c).

Aquesta paràbola, que —això cal subratllar-ho— només la tenim en Mateu, és un contrapunt clar i directe a la doctrina de les bones obres. L'ensenyament és que la doctrina de les bones obres no és el criteri decisiu de la plenitud. En efecte, la insistència de Mateu en les bones obres, reflectida en diferents episodis (p.ex. en diversos moments del sermó de la muntanya, en la paràbola del sembrador, etc.) i que encara trobarem més endavant en Mateu (p.ex. en Mt 25), podria semblar que avalla la doctrina del pagament d'un sou com a gest decisiu de cara a assolir la plenitud a què estem cridats. La paràbola, com a contrapunt a aquesta

doctrina, ensenya amb claredat que el gest veritablement cabdal de la plenitud a què se'ns crida no són les bones obres (en terminologia clàssica, el mèrit) sinó la bondat del Senyor de la vinya. Com ja vam dir en el comentari de la paràbola del jull, estem en bones mans.

Tanmateix això no treu que no haguem de col·laborar amb fermesa i fidelitat a realitzar la justícia del regne (6,33), que ha d'anar més enllà que la dels escribes i fariseus. Les bones obres continuen essent una implicació ineludible del procés d'implantació del Regne (5,16), però no són la clau de la plenitud que ve de la bondat del Senyor.

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 20, a les 18 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral en l'inici del curs rociero de la FECAC.

Aquest diumenge dia 21, a les 13.15 h. Celebra l'Eucaristia en l'inici de ministeri de rector de Mn. Marcos Aceituno a la parròquia de la Santa Creu de Bellaterra.

Dimecres dia 24, a les 10.30 h. Concelebra, juntament amb el Sr. Bisbe auxiliar, la Missa de la Mare de Déu de la Mercè al seu Santuari de Barcelona.

Dissabte dia 27. Assisteix a la beatificació del servent de Déu Álvaro del Portillo, prevere, a Madrid.

Diumenge dia 28, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia en l'inici de ministeri de rector de Mn. Ricard Casadesús a la parròquia de Sant Esteve de Vilanova del Vallès.

▶ NOTÍCIES

Crònica del primer pelegrinatge diocesà de joves a Santiago de Compostel·la presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses

El dilluns 28 de juliol es va fer el viatge en autocar fins a Lugo, des d'on començaren a caminar el dia 29 seguint el camí francès antic. De camí cap a Lugo van dinar a Burgos i, a les 18.30 h, el Sr. Bisbe va presidir la celebració de l'Eucaristia amb els joves pelegrins a la Catedral d'Astorga.

El dimarts a les 7.30 h, varen rebre la benedicció de Mons. Alfonso Carrasco, bisbe de Lugo a la Catedral, abans d'iniciar el camí. Van arribar a Vilamayor, a les 12.30 h. Després del dinar i el descans van tenir lloc una catequesi a càrrec de Mn. Xavier Farrés i en Jordi Masegú. A les 19.15 h, Mons. Saiz Meneses va presidir la celebració de l'Eucaristia al Monestir de Santa Maria de Ferreira. Mons.

Missa a Santa Maria de Ferreira

Cristau, bisbe auxiliar, va predicar l'homilia explicant el veritable sentit del pelegrinatge cristià.

El dimecres els pelegrins van sortir de Guntín de bon matí i al migdia varen arribar a San Xulián do Camino. A les 19 h, el Sr. Bisbe presidí la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de San Tirso de Palas del Rei. En l'homilia va fer referència a les dificultats que es troben en el camí de la vida i com Jesús, veritable tresor, és qui ajuda a superar-les.

El dijous els pelegrins van fer el tram de O Coto a Arzúa on arribaren al migdia. A la tarda, Mn. Emili Marlés va presentar el sentit de la Nova Evangelització per als joves amb diversos testimonis. Mons. Saiz Meneses presidí la Missa a l'aire lliure i Mons. Cristau va predicar l'homilia, tot fent referència a la felicitat que es troba en fer la voluntat de Déu, deixant-se modelar per Ell i responent al seguiment a la seva crida.

El divendres varen caminar des d'Arzúa a O Pedreiro. Per la tarda van celebrar el sagrament de la Reconciliació, que fou un dels moments més intensos de tot el pelegrinatge, i posteriorment la Missa, al costat del pavelló on havien de fer nit.

Celebració del sagrament de la Reconciliació

El dissabte els pelegrins sortiren de O Pedrouzo a les 7.30 h en un dia plujós. A les 10.15 h van celebrar l'Eucaristia a la parròquia de San Lorenzo de Labacolla i el Sr. Bisbe recordà en l'homilia que els joves són pelegrins que retornen després als seus llocs com a veritables apòstols de Jesucrist. Al migdia van arribar a la tomba de l'Apòstol. Allí varen fer l'abraçada al sant, van pregar i van expressar la fe cantant el Credo. Tot dinant, van celebrar el 58 aniversari del Sr. Bisbe. Al vespre van participar en una Vetlla de pregària.

Finalment el diumenge varen participar a les 12 del migdia a la Missa del Pelegrí celebrada a la Catedral de Santiago de Compostel·la pel Sr. Arquebisbe Mons. Julián Barrio. El Sr. Jaume Galobart,

Arribada a Santiago

secretari del Consell Pastoral Diocesà, fou l'encarregat de fer l'ofrena a l'apòstol. Després de la Missa el Sr. Arquebisbe de Santiago va rebre tot el pelegrinatge i va dialogar amb el grup. En acabar el dinar el Sr. Bisbe lliurà a cada jove el record del pelegrinatge. A les 17 h emprengueren el viatge de tornada en autocar, arribant a Terrassa el dilluns dia 4 al matí.

▶ AGENDA

Pregària a l'estil de Taizé. Aquest diumenge dia 21 de setembre, a les 7 de la tarda, a la parròquia de Santa Maria de Rubí.

Recés per a homes. Dirigit pel P. Enrique Martín Baena cpcr. Diumenge dia 28 de setembre, de 10 a 14 h. Casa Mare de Déu de Montserrat, Caldes de Montbui. Tel. 938 654 496.

▶ D'ALTRES BISBATS

Curs 100% on line de diàleg entre ciència i fe. El proper 6 d'octubre començarà una nova edició del curs «Ciència i fe en diàleg», organitzat per la Facultat de Teologia de Catalunya amb el patrocini del Pontifici Consell per a la Cultura (Vaticà). El curs vol ajudar els cristians a donar raó de la seva fe davant les preguntes que poden sorgir des de la ciència (cas Galileu, evolució i creació,...). Inici del curs: 6 d'octubre. Coordinador: Dr. Emili Marlés. Per a més informació: www.CienciaiFeBCN.com

REMAD MAR ADENTRO

La próxima beatificación del Papa Pablo VI

El papa Pablo VI será beatificado próximamente. La fecha prevista es el 19 de octubre, jornada del DOMUND y día en que se clausurará la Asamblea Extraordinaria del Sínodo de los Obispos sobre la Familia. La presencia en el acto de los obispos de todo el mundo que participarán en el Sínodo —cerca de 200— dará un especial relieve a esta beatificación. El Sínodo de los Obispos fue precisamente una estructura nueva en la Iglesia que fue creada por el papa Montini después del Concilio Vaticano II y como aplicación de la doctrina conciliar sobre la colaboración de los obispos con el Papa.

El papa Benedicto XVI reconoció las «virtudes heroicas» del papa Montini —un paso previo a la beatificación— el 20 de diciembre de 2012. Llegados a este punto era necesario el reconocimiento de un milagro para determinar la beatificación, un proceso que ha tenido una especial aceleración con el pontificado del papa Francisco.

El hecho presuntamente milagroso que ha sido sometido a examen ha sido algo sorprenden-

te por poco habitual: la curación, sucedida en Estados Unidos en el año 2001, de un feto que en el quinto mes de gestación se encontraba en condiciones críticas por la ruptura de la vejiga fetal, la presencia de líquido en el abdomen y la ausencia de líquido en el recinto amniótico. Tan crítica era la situación que el diagnóstico preveía la muerte del pequeño en el seno materno, o gravísimas malformaciones futuras por lo que incluso se había aconsejado la posibilidad de interrumpir el embarazo practicando un aborto.

Sin embargo, la futura madre rechazó esta posibilidad y, aconsejada por una religiosa italiana que conocía, se dirigió en sus plegarias a la intercesión del papa Pablo VI. Unos análisis sucesivos mostraron la mejoría de la situación y en el octavo mes se produjo el nacimiento —en el que hubo que realizar una cesárea— con el recién nacido en buenas condiciones generales. La salud del niño, ahora ya convertido en un adolescente, ha sido muy controlada en todo momento, como cabe suponer. El 12 de diciembre de 2013, la consul-

ta médica de la Congregación para las Causas de los Santos certificó que esta curación resultaba inexplicable por causas naturales y que por tanto cabía la intervención milagrosa. El 18 de febrero de este año, los teólogos del dicasterio reconocieron el hecho de que la curación estuvo unida a la intercesión del papa Montini. Este reconocimiento fue confirmado por el pleno de los cardenales y obispos miembros de la Congregación.

De esta manera, estaba abierto el camino a la beatificación del artífice principal de la celebración del último de los concilios ecuménicos. Iniciado por san Juan XXIII, que murió cuando el concilio estaba en sus comienzos, fue Pablo VI el Papa quien tuvo que conducir la mayor parte de los trabajos conciliares y trabajar no poco en su aplicación a la vida de la Iglesia. Por todo ello, la beatificación del papa Montini creo que es una muy buena noticia para toda la Iglesia.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa